

บทที่ 4

ผลการวิจัย

ผลการวิจัยเรื่องการมีส่วนร่วมของประชาชนในการควบคุมอาชญากรรมด้านยาเสพติดและการพนันในจังหวัดสมุทรปราการ มีทั้งผลการวิจัยเชิงปริมาณซึ่งได้ข้อมูลจากการสุ่มตัวอย่างโดยใช้แบบสอบถาม 398 ชุด และผลการวิจัยเชิงคุณภาพซึ่งใช้วิธีการจัดสนทนากลุ่มรวม 5 กลุ่ม ผลการวิจัยเชิงปริมาณมีดังต่อไปนี้

4.1 ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

เพศ

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศชาย จำนวน 221 คน คิดเป็นร้อยละ 55.5 เป็นเพศหญิงจำนวน 177 คน คิดเป็นร้อยละ 44.5

อายุ

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 21 - 30 ปี จำนวน 146 คน คิดเป็นร้อยละ 36.7 รองลงมา มีอายุอยู่ในช่วง 31-40 ปี จำนวน 124 คน คิดเป็นร้อยละ 31.2 มีอายุ 20 ปีลงมา จำนวน 53 คน คิดเป็นร้อยละ 13.3 มีอายุระหว่าง 41 - 50 ปี จำนวน 48 คน คิดเป็นร้อยละ 12.1 มีอายุระหว่าง 51 - 60 ปี จำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 5.0 และมีอายุ 61 ปีขึ้นไป จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 1.7

สถานภาพสมรส

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่สมรสแล้วจำนวน 217 คน คิดเป็นร้อยละ 54.5 และเป็นโสดจำนวน 181 คน คิดเป็นร้อยละ 45.5

ระดับการศึกษา

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่จบการศึกษาระดับมัธยมศึกษา จำนวน 208 คน คิดเป็นร้อยละ 52.3 รองลงมาจบการศึกษาระดับประถมศึกษา จำนวน 127 คน คิดเป็นร้อยละ 31.9 และจบการศึกษาระดับปริญญาตรีจำนวน 63 คน คิดเป็นร้อยละ 15.8

อาชีพ

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ประกอบอาชีพรับจ้างหรืออาชีพอิสระ จำนวน 269 คน คิดเป็นร้อยละ 67.6 รองลงมาไม่ได้ประกอบอาชีพ จำนวน 84 คน คิดเป็นร้อยละ 21.1 และเป็นข้าราชการหรือรัฐวิสาหกิจ จำนวน 45 คน คิดเป็นร้อยละ 11.3

รายได้ต่อเดือน

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีรายได้ต่อเดือนมากกว่า 5,000 บาท จำนวน 182 คน คิดเป็นร้อยละ 45.7 และมีรายได้ต่อเดือนน้อยกว่า 5,000 บาท จำนวน 177 คน คิดเป็นร้อยละ 44.5

เวลาประกอบอาชีพต่อวัน

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ประกอบอาชีพไม่เกิน 8 ชั่วโมง จำนวน 214 คน คิดเป็นร้อยละ 53.8 รองลงมาประกอบอาชีพตั้งแต่ 9 –12 ชั่วโมง จำนวน 94 คน คิดเป็นร้อยละ 23.6 และประกอบอาชีพ 13 ชั่วโมงขึ้นไป จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 4.0

พื้นที่อยู่อาศัย

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่อาศัยอยู่ในเขตเมือง จำนวน 293 คน คิดเป็นร้อยละ 73.6 และอาศัยอยู่ในเขตชนบท จำนวน 105 คน คิดเป็นร้อยละ 26.4 (ตารางที่ 4.1)

ตารางที่ 4.1
ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

ลักษณะข้อมูล	จำนวน	ร้อยละ	หมายเหตุ
เพศ			
ชาย	221	55.5	
หญิง	177	44.5	
รวม	398	100.0	
อายุ			
ต่ำกว่า 20 ปี	53	13.3	อายุน้อยที่สุด 15 ปี
21 – 30 ปี	146	36.7	อายุมากที่สุด 68 ปี
31 – 40 ปี	124	31.2	อายุเฉลี่ย 31 ปี
41 – 50 ปี	48	12.1	
51 – 60 ปี	20	5.0	
61 ปีขึ้นไป	7	1.7	
รวม	398	100.0	
สถานภาพสมรส			
โสด	181	45.5	
สมรส	217	54.5	
รวม	398	100.0	
ระดับการศึกษา			
ประถมศึกษา	127	31.9	
มัธยมศึกษา	208	52.3	
ปริญญาตรี	63	15.8	
รวม	398	100.0	
อาชีพ			
ไม่ได้ประกอบอาชีพ	84	21.1	
ข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจ	45	11.3	
รับจ้าง/อาชีพอิสระ	269	67.6	
รวม	398	100.0	

ลักษณะข้อมูล	จำนวน	ร้อยละ	หมายเหตุ
รายได้/เดือน			
น้อยกว่า 5,000 บาท	177	49.3	ไม่ตอบ 39 คน
มากกว่า 5,000 บาท	182	50.7	
รวม	359	100.0	
ระยะเวลาในการประกอบอาชีพวัน			
น้อยกว่า 8 ชั่วโมง	214	66.1	ไม่ตอบ 74 คน
9 – 12 ชั่วโมง	94	29.0	
13 ชั่วโมงขึ้นไป	16	4.9	
รวม	324	100.0	
พื้นที่อยู่อาศัย			
อยู่ในเขตเมือง	293	73.6	
อยู่ในเขตชนบท	105	26.4	
รวม	398	100.0	

4.2 ผลการศึกษาความรู้ความเข้าใจในการป้องกันและแก้ไขปัญหามลพิษทางอากาศ

ในการวัดความรู้ความเข้าใจในการป้องกันและแก้ไขปัญหามลพิษทางอากาศ ผู้วิจัยได้สอบถามเกี่ยวกับความรู้ความเข้าใจโดยให้ระดับคะแนนแต่ละข้อมี 3 ระดับ คือ ใช่ ไม่ใช่ ไม่แน่ใจ พบว่าความรู้ความเข้าใจในการป้องกันและแก้ไขปัญหามลพิษทางอากาศมีคะแนนค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับสูง โดยเรื่องที่ประชาชนเข้าใจมากที่สุดคือ เมื่อเกิดมลพิษทางอากาศต้องงดทำกิจกรรมกลางแจ้ง รีบแจ้งตำรวจ โดยเร็ว ค่าเฉลี่ย 2.81 รองลงมาคือ ผู้มีหน้าที่ป้องกันมลพิษทางอากาศคือประชาชนทุกคน ค่าเฉลี่ย 2.71 ส่วนความรู้ความเข้าใจที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ การฝึกอบรมวิชาชีพให้แก่ผู้ที่เคยกระทำผิด ทำให้ผู้นั้นไม่กลับมากระทำผิดซ้ำอีก ค่าเฉลี่ย 1.99 ซึ่งอยู่ในระดับปานกลาง (ตารางที่ 4.2)

ตารางที่ 4.2

แสดงค่าเฉลี่ยความรู้ความเข้าใจในการป้องกันและแก้ไขปัญหาอาชญากรรม

ความรู้ความเข้าใจในการป้องกันและแก้ไข ปัญหาอาชญากรรม	ค่าต่ำสุด	ค่าสูงสุด	ค่าเฉลี่ย
1. การป้องกันและแก้ไขปัญหาอาชญากรรมเป็นหน้าที่ของตำรวจ	1	3	2.66
2. การแก้ไขความยากจนเป็นมาตรการในการป้องกันอาชญากรรม	1	3	2.46
3. การกำหนดคบทลงโทษให้รุนแรงเป็นวิธีป้องกันอาชญากรรม ที่ดีที่สุด	1	3	2.51
4. การประชาสัมพันธ์ไม่ใช่วิธีการป้องกันอาชญากรรมที่ได้ผล	1	3	2.18
5. มาตรการป้องกันอาชญากรรม มีความสำคัญยิ่งกว่ามาตรการ แก้ไข	1	3	2.60
6. ผู้มีหน้าที่ป้องกันอาชญากรรมคือประชาชนทุกคน	1	3	2.71
7. เมื่อเกิดอาชญากรรมท่านต้องจดจำลักษณะคนร้าย แล้วรีบแจ้ง ตำรวจโดยเร็ว	1	3	2.81
8. ประชาชนไม่สามารถจับกุมผู้ร้ายเองได้ เพราะเป็นหน้าที่ของ ตำรวจเท่านั้น	1	3	2.22
9. การส่งเสริมให้ประชาชนทุกคนมีส่วนร่วมในการป้องกัน อาชญากรรมเป็นวิธีที่ดีที่สุด	1	3	2.68
10. การบริจาคเครื่องมือเครื่องใช้ที่จำเป็นให้ตำรวจจะมีส่วน ช่วยป้องกันปราบปรามอาชญากรรม	1	3	2.22
11. อาชญากรรมมักเกิดขึ้น ในช่วงเวลาคลงคืนมากกว่ากลางวัน	1	3	2.50
12. อาชญากรรมที่เป็นความผิดประเภทการพนันมีอันตรายต่อสังคม น้อยกว่าด้านยาเสพติด	1	3	2.30
13. การฝึกอบรมวิชาชีพให้แก่ผู้ที่เคยกระทำผิด ทำให้ผู้นั้นไม่ กลับมามีกระทำผิดซ้ำอีก	1	3	1.99
14. การอบรมฟื้นฟูจิตใจสมาชิกในสังคมให้มีความสำนึกใน ความผิดชอบชั่วดีเป็นการป้องกันอาชญากรรมทางหนึ่ง	1	3	2.65
15. การรวมตัวป้องกันอาชญากรรมของประชาชนในชุมชน ทำ ให้อิทธิพลในการที่ผู้กระทำผิดจะประกอบอาชญากรรมโดย ไม่มีผู้รู้เห็นลดน้อยลง	1	3	2.49

ความรู้ความเข้าใจในการป้องกันและแก้ไข ปัญหาอาชญากรรม	ค่าต่ำสุด	ค่าสูงสุด	ค่าเฉลี่ย
16. การแก้ไขปัญหาอาชญากรรมกระทำได้ยาก เนื่องจากผู้ก่อ อาชญากรรมกระทำผิด โดยนิสัยเป็นสำคัญ	1	3	2.24
17. ตำรวจเป็นเพียงหน่วยงานหลักในการป้องกันและปราบ ปรามอาชญากรรมเท่านั้น	1	3	2.41
18. ความเจริญทางเทคโนโลยี หรืออุปกรณ์ในการประกอบ อาชญากรรมทำให้ยากแก่การป้องกันอาชญากรรม	1	3	2.22
19. การป้องกันตนเองหรือทรัพย์สินไม่ให้เกิดเป็นเหยื่ออาชญา กรรม เป็นการลดช่องโหว่หรือทำให้ผู้คิดร้ายประกอบ อาชญากรรมได้ยากขึ้นจนไม่กล้าเสี่ยง	1	3	2.63
20. การป้องกันอาชญากรรมโดยชุมชน เป็นการลดจำนวน อาชญากรรมที่เกิดขึ้นอย่างได้ผล	1	3	2.51
รวม	20.00	60.00	48.99

4.3 ผลการศึกษาการมีส่วนร่วมของประชาชนในการควบคุมอาชญากรรม

ในการจัดการมีส่วนร่วมของประชาชนในการควบคุมอาชญากรรม ผู้วิจัยได้สอบถามเกี่ยวกับ การมีส่วนร่วมโดยให้ระดับคะแนนแต่ละข้อมี 2 ระดับ คือ เลข ไม่เลข พบว่า โดยภาพรวม ประชาชนมีส่วนร่วมในการควบคุมอาชญากรรมน้อย มีเพียงบางเรื่องที่มีส่วนร่วมมากคือ การสอดส่องดูแลบุคคลในครอบครัวไม่ให้ข้องเกี่ยวกับอาชญากรรมทุกชนิด เช่น ขาเสพติด การลักขโมย ค่าเฉลี่ย .80 รองลงมาคือ การคอยเป็นหูเป็นตาให้กับเพื่อนบ้านใกล้เคียง ค่าเฉลี่ย .72 ส่วนการมีส่วนร่วมที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดซึ่งหมายถึงมีส่วนร่วมน้อยที่สุดคือ การเคยเป็นพยานชี้ตัวผู้กระทำผิด ค่าเฉลี่ย .16 (ตารางที่ 4.3)

ตารางที่ 4.3

แสดงการมีส่วนร่วมของประชาชนในการควบคุมอาชญากรรม

การมีส่วนร่วมของประชาชนในการควบคุมอาชญากรรม	ค่าต่ำสุด	ค่าสูงสุด	ค่าเฉลี่ย
1. ท่านเคยแจ้งเบาะแสแหล่งคนร้ายแก่ตำรวจ	0	1	.35
2. ท่านเคยให้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับผู้ต้องสงสัยว่าได้กระทำความผิดแก่ตำรวจ	0	1	.36
3. ท่านเคยให้ข้อคิดเห็นหรือข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์แก่ตำรวจ	0	1	.35
4. ท่านเป็นสมาชิกแจ้งข่าวเพื่อนบ้านเตือนภัย	0	1	.29
5. เมื่อตำรวจมาถึงที่เกิดเหตุ ท่านรีบให้ข้อมูลเบื้องต้นแก่ตำรวจ	0	1	.37
6. ท่านส่งเสริมความร่วมมือในความสัมพันธ์อันดีระหว่างตำรวจกับประชาชน	0	1	.59
7. ท่านเคยร่วมกิจกรรมกับชุมชนในโอกาสต่าง ๆ	0	1	.62
8. ท่านเคยเป็นอาสาสมัครของชุมชนเพื่อหนึ่กกำลังป้องกัน และแก้ไขปัญหอาชญากรรม	0	1	.27
9. ท่านเคยอาสาออกตรวจท้องที่ช่วยเหลือการปฏิบัติหน้าที่ของตำรวจ	0	1	.20
10. เมื่อพบคนร้ายกำลังก่ออาชญากรรม ท่านรีบแจ้งตำรวจที่อยู่ใกล้ที่สุดให้ทราบทันที	0	1	.47
11. ท่านร่วมวางแผนป้องกันอาชญากรรมในชุมชนร่วมกับตำรวจ	0	1	.17
12. ท่านคอยเป็นหูเป็นตาให้กับเพื่อนบ้านใกล้เคียง	0	1	.72
13. ท่านช่วยกันดูแลสิ่งของสาธารณะ เช่น โทรศัพท์สาธารณะ และแจ้งความเมื่อมีผู้ทำลายเสียหาย	0	1	.59
14. ท่านเคยเป็นพยานชี้ตัวผู้กระทำความผิด	0	1	.16
15. ท่านให้คำแนะนำแก่ชุมชนเพื่อร่วมกันวางแผนป้องกันอาชญากรรม	0	1	.33
16. ท่านคอยสอดส่องดูแลบุคคลในครอบครัวของท่านไม่ให้ข้องเกี่ยวกับอาชญากรรมทุกชนิด เช่น ขนเสพติด การลักขโมย ฯลฯ	0	1	.80

การมีส่วนร่วมของประชาชนในการควบคุมอาชญากรรม	ค่าต่ำสุด	ค่าสูงสุด	ค่าเฉลี่ย
17. ท่านติดตามผลความคืบหน้าจากเจ้าหน้าที่ตำรวจในการจับกุมผู้กระทำผิด	0	1	.48
18. ท่านเข้ารับการอบรมเกี่ยวกับการป้องกันอาชญากรรมตามที่ทางตำรวจจัดขึ้น	0	1	.30
19. ท่านสนับสนุนที่พักแگذตำรวจเพื่อเฝ้าจับกุมคนร้าย	0	1	.21
20. ท่านร่วมบริจาคอุปกรณ์สำหรับปฏิบัติหน้าที่เวรยามประจำหมู่บ้าน	0	1	.27
รวม	0	20.00	0.395

4.4 การวิเคราะห์ความแตกต่างของเพศ อายุ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ต่อเดือน ระยะเวลาในการประกอบอาชีพ และพื้นที่อยู่อาศัย กับความรู้ความเข้าใจในการป้องกันและแก้ไขอาชญากรรม

จากการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของความรู้ความเข้าใจในการป้องกันและแก้ไขปัญหาอาชญากรรม จำนวนสามปัจจัย 8 ด้านดังนี้ เพศ อายุ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ต่อเดือน ระยะเวลาในการประกอบอาชีพต่อวัน และพื้นที่อยู่อาศัย ผลการวิจัยพบว่า ผู้ที่มีอายุต่างกันมีความแตกต่างของความรู้ความเข้าใจในการป้องกันและแก้ไขปัญหาอาชญากรรม คือ ผู้ที่มีอายุระหว่าง 41-50 ปี มีความรู้ความเข้าใจในการป้องกันและแก้ไขปัญหาอาชญากรรมน้อยกว่าผู้ที่มีอายุในช่วงอื่น ๆ (ตารางที่ 4.4 - 4.5) ส่วนความรู้ความเข้าใจในการป้องกันและแก้ไขอาชญากรรมของผู้ที่มีความแตกต่างทางด้านเพศ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ต่อเดือน เวลาประกอบอาชีพต่อวัน และพื้นที่อยู่อาศัย ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (ตารางที่ 4.6 - 4.19)

ผู้ที่มีอายุระหว่าง 41-50 ปี มีความรู้ความเข้าใจในการป้องกันและแก้ไขปัญหาอาชญากรรม น้อยกว่าผู้ที่มีอายุในช่วงอื่น ๆ (ตารางที่ 4.4 - 4.5)

ตารางที่ 4.4

การวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของความรู้ความเข้าใจ ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาอาชญากรรมระหว่างผู้ที่มีอายุต่างกัน

แหล่งความแปรปรวน	D.F	S.S	M.S.	F Ratio	F Prob
ระหว่างกลุ่ม	5	1089.0153	217.8031	6.1623	.0000
ภายในกลุ่ม	392	13854.9746	35.3443		
รวม	397	14943.9899			

ตารางที่ 4.5

ค่าเฉลี่ยความแตกต่างของความรู้ความเข้าใจในการป้องกันและแก้ไขปัญหาอาชญากรรม ระหว่างผู้ที่มีอายุต่างกัน

อายุ	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
น้อยกว่า 20 ปี.	53	48.4528	5.0974
21-30 ปี.	146	49.8904	5.1757
31-40 ปี.	124	49.2016	5.9551
41-50 ปี.	48	44.9792	8.6233
51-60 ปี.	20	50.9000	4.8439
60 ปีขึ้นไป	7	52.8571	7.2670
รวม	398	48.9950	6.1353

เพศที่แตกต่างกัน มีความรู้ความเข้าใจในการป้องกันและแก้ไขปัญหามหาชุกชุมไม่แตกต่างกัน (ตารางที่ 4.6 – 4.7)

ตารางที่ 4.6

การวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของความรู้ความเข้าใจ
ในการป้องกันและแก้ไขปัญหามหาชุกชุมระหว่างชายและหญิง

แหล่งความแปรปรวน	D.F	S.S.	M.S.	F Ratio	F Prob
ระหว่างกลุ่ม	1	39.2508	39.2508	1.0428	.3078
ภายในกลุ่ม	396	14904.9899	37.6382		
รวม	397	14943.9899			

ตารางที่ 4.7

ค่าเฉลี่ยความแตกต่างของความรู้ความเข้าใจในการป้องกันและแก้ไขปัญหามหาชุกชุม
ระหว่างชายหญิง

เพศ	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
ชาย	221	49.2760	5.9369
หญิง	177	48.6441	6.3740
รวม	398	48.9950	6.1353

ผู้ที่มีสถานภาพสมรสแตกต่างกัน มีความรู้ความเข้าใจในการป้องกันและแก้ไขปัญหา
อาชญากรรมไม่แตกต่างกัน (ตารางที่ 4.8 – 4.9)

ตารางที่ 4.8

การวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของความรู้ความเข้าใจ
ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาอาชญากรรมระหว่างผู้ที่มีสถานภาพสมรสต่างกัน

แหล่งความแปรปรวน	D.F	S.S	M.S.	F Ratio	F Prob
ระหว่างกลุ่ม	1	.8044	.8044	.0213	.8840
ภายในกลุ่ม	396	14943.4856	37.7353		
รวม	397	14943.9899			

ตารางที่ 4.9

ค่าเฉลี่ยความแตกต่างของความรู้ความเข้าใจในการป้องกันและแก้ไขปัญหาอาชญากรรม
ระหว่างผู้ที่มีสถานภาพสมรสต่างกัน

สถานภาพสมรส	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
โสด	181	49.0442	5.3331
สมรส	217	48.9539	6.7438
รวม	398	48.9950	6.1353

ผู้ที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน มีความรู้ความเข้าใจในการป้องกันและแก้ไขปัญหาอาชญากรรมไม่แตกต่างกัน (ตารางที่ 4.10 – 4.11)

ตารางที่ 4.10

การวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของความรู้ความเข้าใจในการป้องกันและแก้ไขปัญหาอาชญากรรมระหว่างผู้ที่มีระดับการศึกษาต่างกัน

แหล่งความแปรปรวน	D.F	S.S.	M.S.	F Ratio	F Prob
ระหว่างกลุ่ม	2	3.8391	1.9196	.0508	.9505
ภายในกลุ่ม	395	14940.1508	37.8232		
รวม	397	14943.9899			

ตารางที่ 4.11

ค่าเฉลี่ยความแตกต่างของความรู้ความเข้าใจในการป้องกันและแก้ไขปัญหาอาชญากรรมระหว่างผู้ที่มีระดับการศึกษาต่างกัน

ระดับการศึกษา	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
ประถมศึกษา	127	49.1339	7.3887
มัธยมศึกษา	208	48.9135	5.6987
ปริญญาตรี	63	48.9841	4.6472
รวม	398	48.9950	6.1353

ผู้ที่มีอาชีพแตกต่างกัน มีความรู้ความเข้าใจในการป้องกันและแก้ไขปัญหาอาชญากรรมไม่แตกต่างกัน (ตารางที่ 4.12 – 4.13)

ตารางที่ 4.12

การวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของความรู้ความเข้าใจในการป้องกันและแก้ไขปัญหาอาชญากรรมระหว่างผู้มีอาชีพต่างกัน

แหล่งความแปรปรวน	D.F	S.S.	M.S.	F Ratio	F Prob
ระหว่างกลุ่ม	2	19.6620	9.8310	.2602	.7710
ภายในกลุ่ม	395	14924.3280	37.7831		
รวม	397	14943.9899			

ตารางที่ 4.13

ค่าเฉลี่ยความแตกต่างของความรู้ความเข้าใจในการป้องกันและแก้ไขปัญหาอาชญากรรมระหว่างผู้มีอาชีพต่างกัน

อาชีพ	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
ไม่ได้ประกอบอาชีพ	84	48.7143	6.4445
ข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจ	45	49.5333	4.8411
รับจ้าง/อาชีพอิสระ	269	48.9926	6.2432
รวม	398	48.9950	6.1353

ผู้ที่มีรายได้ต่อเดือนแตกต่างกัน มีความรู้ความเข้าใจในการป้องกันและแก้ไขปัญหามหาชนูกรรมไม่แตกต่างกัน (ตารางที่ 4.14 – 4.15)

ตารางที่ 4.14

การวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของความรู้ความเข้าใจในการป้องกันและแก้ไขปัญหามหาชนูกรรมระหว่างผู้มีรายได้ต่อเดือนต่างกัน

แหล่งความแปรปรวน	D.F	S.S.	M.S.	F Ratio	F Prob
ระหว่างกลุ่ม	2	121.8142	60.9071	1.6231	.1986
ภายในกลุ่ม	395	14822.1757	37.5245		
รวม	397	14943.9899			

ตารางที่ 4.15

ค่าเฉลี่ยความแตกต่างของความรู้ความเข้าใจในการป้องกันและแก้ไขปัญหามหาชนูกรรมระหว่างผู้มีรายได้ต่อเดือนต่างกัน

รายได้ต่อเดือน	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
น้อยกว่า 5,000 บาท	177	48.7006	6.3305
มากกว่า 5,000 บาท	182	49.5330	5.3462
รวม	359	49.1168	5.8383

ผู้มีเวลาประกอบอาชีพแตกต่างกัน มีความรู้ความเข้าใจในการป้องกันและแก้ไขปัญห
อาชญากรรมไม่แตกต่างกัน (ตารางที่ 4.16 – 4.17)

ตารางที่ 4.16

การวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของความรู้ความเข้าใจ
ในการป้องกันและแก้ไขปัญหอาชญากรรมระหว่างผู้มีเวลาประกอบอาชีพต่อวันต่างกัน

แหล่งความแปรปรวน	D.F	S.S	M.S.	F Ratio	F Prob
ระหว่างกลุ่ม	4	82.3153	20.5788	.5442	.7034
ภายในกลุ่ม	393	14861.6746	37.8160		
รวม	397	14943.9899			

ตารางที่ 4.17

ค่าเฉลี่ยความแตกต่างของความรู้ความเข้าใจในการป้องกันและแก้ไขปัญหอาชญากรรม
ระหว่างผู้มีเวลาประกอบอาชีพต่อวันต่างกัน

เวลาประกอบอาชีพต่อวัน	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
น้อยกว่า 8 ชั่วโมง	214	49.3645	6.3923
9 – 12 ชั่วโมง	94	48.3298	5.1731
13 ชั่วโมงขึ้นไป	16	48.6875	5.2373
รวม	324	48.7939	5.6009

ผู้มีพื้นที่อยู่อาศัยแตกต่างกัน มีความรู้ความเข้าใจในการป้องกันและแก้ไขปัญหามลพิษทางอากาศไม่แตกต่างกัน (ตารางที่ 4.18 – 4.19)

ตารางที่ 4.18

การวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของความรู้ความเข้าใจในการป้องกันและแก้ไขปัญหามลพิษทางอากาศระหว่างผู้มีพื้นที่อยู่อาศัยต่างกัน

แหล่งความแปรปรวน	D.F	S.S.	M.S.	F Ratio	F Prob
ระหว่างกลุ่ม	1	122.9105	122.9105	3.2840	.0707
ภายในกลุ่ม	396	14821.0794	37.4270		
รวม	397	14943.9899			

ตารางที่ 4.19

ค่าเฉลี่ยความแตกต่างของความรู้ความเข้าใจในการป้องกันและแก้ไขปัญหามลพิษทางอากาศระหว่างผู้มีพื้นที่อยู่อาศัยต่างกัน

พื้นที่อยู่อาศัย	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
อยู่ในเขตเมือง	293	49.3276	5.4126
อยู่ในเขตชนบท	105	48.0667	7.7624
รวม	398	48.9950	6.1353

4.5 การวิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างเพศ อายุ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ต่อเดือน ระยะเวลาในการประกอบอาชีพต่อวัน และพื้นที่อยู่อาศัย
กับการกักการมีส่วนร่วมของประชาชนในการควบคุมอาชญากรรม

จากการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของการมีส่วนร่วมของประชาชนในการควบคุมอาชญากรรม จำแนกตามปัจจัย 8 ด้านดังนี้ เพศ อายุ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ต่อเดือน ระยะเวลาในการประกอบอาชีพต่อวัน และพื้นที่อยู่อาศัย ผลการวิจัยพบว่า การมีส่วนร่วมของประชาชนในการควบคุมอาชญากรรมของผู้ที่มีความแตกต่างทางด้านสถานภาพสมรส และพื้นที่อยู่อาศัย ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (ตารางที่ 4.20 – 4.31) แต่ผู้ที่มีความแตกต่างกันทางด้านเพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ต่อเดือน และระยะเวลาในการประกอบอาชีพต่อวัน มีความแตกต่างในการมีส่วนร่วมในการควบคุมอาชญากรรม คือ เพศชาย ผู้มีอายุ 60 ปีขึ้นไป จบการศึกษาระดับมัธยมศึกษา และเป็นผู้ทำงาน (ข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจ และรับจ้าง/อาชีพอิสระ มีรายได้ และทำงาน 13 ชั่วโมงขึ้นไป) จะมีส่วนร่วมในการควบคุมอาชญากรรม มากกว่าเพศหญิง มีอายุอยู่ในช่วงอื่น จบการศึกษาระดับประถมศึกษาหรือปริญญาตรี และผู้ที่ไม่ได้ทำงาน (ตารางที่ 4.32 – 4.35)

เพศแตกต่างกัน มีความแตกต่างกันในการมีส่วนร่วมในการควบคุมอาชญากรรม (ตารางที่ 4.20 – 4.21)

ตารางที่ 4.20

การวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบการมีส่วนร่วมของประชาชน
ในการควบคุมอาชญากรรมระหว่างชายและหญิง

แหล่งความแปรปรวน	D.F	S.S.	M.S.	F Ratio	F Prob
ระหว่างกลุ่ม	1	391.7098	391.7098	19.7143	.0000
ภายในกลุ่ม	396	7868.2701	19.8694		
รวม	397	8259.9799			

ตารางที่ 4.21

ค่าเฉลี่ยความแตกต่างของการมีส่วนร่วมของประชาชนในการควบคุมอาชญากรรมระหว่างชายหญิง

เพศ	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
ชาย	221	8.7873	4.7439
หญิง	177	6.7910	4.0713
รวม	398	7.8995	4.5614

ผู้ที่มีอายุแตกต่างกัน มีความแตกต่างกันในการมีส่วนร่วมในการควบคุมอาชญากรรม
(ตารางที่ 4.22 – 4.23)

ตารางที่ 4.22

การวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบการมีส่วนร่วมของประชาชน
ในการควบคุมอาชญากรรมระหว่างผู้ที่มีอายุต่างกัน

แหล่งความแปรปรวน	D.F	S.S	M.S.	F Ratio	F Prob
ระหว่างกลุ่ม	5	275.4562	55.0912	2.7047	.0203
ภายในกลุ่ม	392	7984.5237	20.3687		
รวม	397	8259.9799			

ตารางที่ 4.23

ค่าเฉลี่ยความแตกต่างของการมีส่วนร่วมของประชาชนในการควบคุมอาชญากรรม
ระหว่างผู้ที่มีอายุต่างกัน

อายุ	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
น้อยกว่า 20 ปี.	53	7.7170	3.8996
21-30 ปี.	146	7.6301	3.7711
31-40 ปี.	124	8.7661	4.9075
41-50 ปี.	48	6.4167	5.0732
51-60 ปี.	20	7.5000	5.1248
60 ปีขึ้นไป	7	10.8571	8.7641
รวม	398	7.8995	4.5614

ผู้ที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน มีความแตกต่างกันในการมีส่วนร่วมในการควบคุมอาชญากรรม (ตารางที่ 4.24 – 4.25)

ตารางที่ 4.24

การวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของการมีส่วนร่วมของประชาชนในการควบคุมอาชญากรรมระหว่างผู้ที่มีระดับการศึกษาต่างกัน

แหล่งความแปรปรวน	D.F	S.S.	M.S.	F Ratio	F Prob
ระหว่างกลุ่ม	2	249.1342	124.5671	6.1422	.0024
ภายในกลุ่ม	395	8010.8457	20.2806		
รวม	397	8259.9799			

ตารางที่ 4.25

ค่าเฉลี่ยความแตกต่างของการมีส่วนร่วมของประชาชนในการควบคุมอาชญากรรมระหว่างผู้ที่มีระดับการศึกษาต่างกัน

ระดับการศึกษา	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
ประถมศึกษา	127	6.7717	4.7779
มัธยมศึกษา	208	8.5433	4.3946
ปริญญาตรี	63	8.0476	4.2821
รวม	398	7.8995	4.5614

ผู้ที่มีอาชีพแตกต่างกัน มีความแตกต่างกันในการมีส่วนร่วมในการควบคุมอาชญากรรม
(ตารางที่ 4.26 – 4.27)

ตารางที่ 4.26

การวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบการมีส่วนร่วมของประชาชน
ในควบคุมปัญหาอาชญากรรมระหว่างผู้มีอาชีพต่างกัน

แหล่งความแปรปรวน	D.F	S.S	M.S	F Ratio	F Prob
ระหว่างกลุ่ม	2	280.5082	140.2541	6.9429	.0011
ภายในกลุ่ม	395	7979.4717	20.2012		
รวม	397	8259.9799			

ตารางที่ 4.27

ค่าเฉลี่ยความแตกต่างของการมีส่วนร่วมของประชาชนในการควบคุมอาชญากรรม
ระหว่างผู้มีอาชีพต่างกัน

อาชีพ	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
ไม่ได้ประกอบอาชีพ	84	6.5000	4.4438
ข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจ	46	9.4444	4.9247
รับจ้าง/อาชีพอิสระ	269	8.0781	4.4358
รวม	398	7.8995	4.5614

ผู้ที่มีรายได้ต่อเดือนแตกต่างกัน มีความแตกต่างกันในการมีส่วนร่วมในการควบคุมอาชญากรรม (ตารางที่ 4.28 – 4.29)

ตารางที่ 4.28

การวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของการมีส่วนร่วมของประชาชนในการควบคุมอาชญากรรมระหว่างผู้ที่มีรายได้ต่อเดือนต่างกัน

แหล่งความแปรปรวน	D.F	S.S	M.S.	F Ratio	F Prob
ระหว่างกลุ่ม	2	203.4167	101.7083	4.9866	.0073
ภายในกลุ่ม	395	8056.5632	20.3964		
รวม	397	8259.9799			

ตารางที่ 4.29

ค่าเฉลี่ยความแตกต่างของการมีส่วนร่วมของประชาชนในการควบคุมอาชญากรรมระหว่างผู้ที่มีรายได้ต่อเดือนต่างกัน

รายได้ต่อเดือน	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
น้อยกว่า 5,000 บาท	177	7.9435	4.1131
มากกว่า 5,000 บาท	182	8.3077	4.7934
รวม	359	8.1256	4.4532

ผู้ที่มีเวลาประกอบอาชีพต่อวันแตกต่างกัน มีความแตกต่างกันในการมีส่วนร่วมในการควบคุมอาชญากรรม (ตารางที่ 4.30 – 4.31)

ตารางที่ 4.30

การวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบการมีส่วนร่วมของประชาชน
ในการควบคุมอาชญากรรมระหว่างผู้ที่มีเวลาประกอบอาชีพต่อวันต่างกัน

แหล่งความแปรปรวน	D.F	S.S	M.S	F Ratio	F Prob
ระหว่างกลุ่ม	4	255.1117	63.7779	3.1312	.0149
ภายในกลุ่ม	393	8004.8682	20.3686		
รวม	397	8259.9799			

ตารางที่ 4.31

ค่าเฉลี่ยความแตกต่างของการมีส่วนร่วมของประชาชนในการควบคุมอาชญากรรม
ระหว่างผู้มีระยะเวลาในการประกอบอาชีพต่อวันต่างกัน

เวลาประกอบอาชีพต่อวัน	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
น้อยกว่า 8 ชั่วโมง	214	8.0421	4.5926
9 – 12 ชั่วโมง	94	8.5426	4.3568
13 ชั่วโมงขึ้นไป	16	9.3125	4.1266
รวม	324	8.6324	4.3586

ผู้ที่สถานภาพสมรสแตกต่างกัน มีส่วนร่วมในการควบคุมอาชญากรรมไม่แตกต่างกัน
(ตารางที่ 4.32 – 4.33)

ตารางที่ 4.32

การวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบการมีส่วนร่วมของประชาชน
ในการควบคุมอาชญากรรมระหว่างผู้มีสถานภาพสมรสต่างกัน

แหล่งความแปรปรวน	D.F	S.S.	M.S.	F Ratio	F Prob
ระหว่างกลุ่ม	1	.0144	.0144	.0007	.9791
ภายในกลุ่ม	396	8259.9655	20.8585		
รวม	397	8259.9799			

ตารางที่ 4.33

ค่าเฉลี่ยความแตกต่างของการมีส่วนร่วมของประชาชนในการควบคุมอาชญากรรม
ระหว่างผู้มีสถานภาพสมรสต่างกัน

สถานภาพสมรส	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
โสด	181	7.9061	3.8969
สมรส	217	7.8940	5.0583
รวม	398	7.8995	4.5614

ผู้ที่มีพื้นที่อยู่อาศัยแตกต่างกัน มีส่วนร่วมในการควบคุมอาชญากรรมไม่แตกต่างกัน
(ตารางที่ 4.34 – 4.35)

ตารางที่ 4.34

การวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบการมีส่วนร่วมของประชาชน
ในการควบคุมอาชญากรรมระหว่างผู้มีพื้นที่อยู่อาศัยต่างกัน

แหล่งความแปรปรวน	D.F	S.S	M.S.	F Ratio	F Prob
ระหว่างกลุ่ม	1	7.7988	7.7988	.3742	.5411
ภายในกลุ่ม	396	8252.1811	20.8388		
รวม	397	8259.9799			

ตารางที่ 4.35

ค่าเฉลี่ยความแตกต่างของการมีส่วนร่วมของประชาชนในการควบคุมอาชญากรรม
ระหว่างผู้มีพื้นที่อยู่อาศัยต่างกัน

พื้นที่อยู่อาศัย	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
อยู่ในเขตเมือง	293	7.8157	4.4198
อยู่ในเขตชนบท	105	8.1333	4.9499
รวม	398	7.8995	4.5614

4.6 การศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการมีส่วนร่วมของประชาชน ในการควบคุมอาชญากรรมด้านยาเสพติดและการพนัน

ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนในการควบคุมอาชญากรรมด้านยาเสพติดและการพนันในจังหวัดสมุทรปราการ โดยวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแบบปกติ โดยกำหนดตัวแปรต่าง ๆ ทั้งหมด 10 ตัวแปร ซึ่งเป็นตัวแปรอิสระ 8 ตัวแปร ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ต่อเดือน เวลาประกอบอาชีพต่อวัน พื้นที่อยู่อาศัย และตัวแปรตาม 2 ตัวแปร ได้แก่ ความรู้ความเข้าใจในการป้องกันและแก้ไขปัญหาอาชญากรรม และการมีส่วนร่วมของประชาชนในการควบคุมอาชญากรรม ซึ่งลักษณะข้อมูลมีค่าต่ำสุด ค่าสูงสุด ค่าเฉลี่ย ของตัวแปรดังกล่าวปรากฏในตารางที่ 4.36

ตารางที่ 4.36

แสดงค่าเฉลี่ย ค่าต่ำสุด ค่าสูงสุด ของตัวแปรทุกตัวในสมการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ
เพื่อศึกษาการมีส่วนร่วมของประชาชนในการควบคุมอาชญากรรม
ด้านยาเสพติดและการพนันในจังหวัดสมุทรปราการ

ตัวแปร	ค่าต่ำสุด	ค่าสูงสุด	ค่าเฉลี่ย	ลักษณะข้อมูล
เพศ	1	2	1.44	1 เป็นชาย 2 เป็นหญิง
อายุ	1	6	2.64	1. 20 ปีลงมา 2. 21-30 3. 31-40 4. 41-50 5. 51-60 6. 60 ปีขึ้นไป
สถานภาพสมรส	1	2	1.54	1 โสด 2 สมรส
ระดับการศึกษา	1	3	1.83	1 ประถมศึกษา 2 มัธยมศึกษา 3 ปริญญาตรี
อาชีพ	1	3	2.46	1 ไม่ได้ประกอบอาชีพ 2 ข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจ 3 รับจ้าง/อาชีพอิสระ
รายได้/เดือน	0	2	1.36	0 ไม่ตอบ 1 น้อยกว่า 5,000 บาท 2 มากกว่า 5,000 บาท
เวลาประกอบอาชีพ	1	4	1.94	0 ไม่ได้ประกอบอาชีพ 1 น้อยกว่า 8 ชั่วโมง 2 9-12 ชั่วโมง 3 13 ชั่วโมงขึ้นไป
พื้นที่อยู่อาศัย	1	2	1.26	1 อยู่ในเขตเมือง 2 อยู่ในเขตชนบท
ความรู้ความเข้าใจใน การป้องกันและแก้ไข ปัญหาอาชญากรรม	20.00	60.00	48.99	3 ใช่ 2 ไม่ใช่ 1 ไม่แน่ใจ
การมีส่วนร่วมของ ประชาชนในการ ควบคุมอาชญากรรม	0.00	20.00	7.90	0 ไม่เคย 1 เคย

จากนั้นผู้วิจัยได้ทำการทดสอบความสัมพันธ์ของตัวแปรทั้งหมด 9 ตัวแปร ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้/เดือน เวลาประกอบอาชีพ/วัน ที่ขึ้นอยู่กับอาศัย การมีส่วนร่วมในการควบคุมอาชญากรรม และตัวแปรตาม 1 ตัว คือ ความรู้ความเข้าใจในการป้องกันและแก้ไขปัญหาอาชญากรรม ซึ่งตัวแปรทั้งหมดเมื่อทดสอบค่าสหสัมพันธ์ พบว่า ตัวแปรแต่ละตัวมีความสัมพันธ์กันไม่สูง ไม่เป็นผลเสียต่อการวิเคราะห์หาคอชอยพหุคูณ จึงใช้ตัวแปรทั้งหมดในการวิเคราะห์ได้ (ตารางที่ 4.37) และในสมการวิเคราะห์หาคอชอยพหุคูณแบบปกติ พบว่ามี 1 ตัวแปรคือ รายได้ต่อเดือน มีความสัมพันธ์กับความรู้ความเข้าใจในการป้องกันและแก้ไขปัญหาอาชญากรรม โดยประชาชนที่มีรายได้ต่อเดือนสูงจะมีความรู้ความเข้าใจในการป้องกันและแก้ไขปัญหาอาชญากรรมมากขึ้น (ตารางที่ 4.38)

ตารางที่ 4.38
การวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณเพื่อศึกษาความรู้ความเข้าใจ
ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาอาชญากรรม

ตัวแปร	B	SE B	Beta	T	Sig T
การมีส่วนร่วมของประชาชน ในการควบคุมอาชญากรรม	.096132	.070066	.071470	1.372	.1708
สถานภาพสมรส	.011544	.754545	9.3814E-04	.015	.9878
พื้นที่อยู่อาศัย	-1.370424	.702133	-.098562	-1.952	.0517
รายได้ต่อเดือน	1.680541	.633132	.179042	2.654	.0083
เพศ	-.291408	.656155	-.023633	.444	.6572
ระดับการศึกษา	-.765017	.525390	-.083892	-1.456	.1462
อาชีพ	.118786	.538994	.015878	.220	.8257
อายุ	-.420019	.327703	-.076645	-1.282	.2007
เวลาประกอบอาชีพ	-.718739	.422852	-.124707	-1.700	.0900
ค่าคงที่	51.709290	2.225996		23.230	.0000

R = .19417 R² = .03770 Adj R² = .01538 F = 1.68900 Sig F = .0897

สำหรับการวิเคราะห์ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนในการควบคุมอาชญากรรม เมื่อทำการทดสอบตัวแปรทั้งหมดพบว่า ตัวแปรแต่ละตัวมีความสัมพันธ์กันไม่สูง ไม่เป็นผลเสียต่อการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ จึงใช้ตัวแปรทั้งหมดในการวิเคราะห์ได้ (ตารางที่ 4.39) และในสมการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแบบปกติ พบว่ามี 3 ตัวแปรคือ เพศ เวลาประกอบอาชีพต่อวัน และระดับการศึกษา มีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมในการควบคุมอาชญากรรม โดยประชาชนที่เป็นเพศชาย เป็นผู้มีงานทำ (มีระยะเวลาในการทำงาน) และจบการศึกษาสูง จะมีส่วนร่วมในการควบคุมอาชญากรรมมากขึ้น (ตารางที่ 4.40)

แสดงค่าสัมพัทธ์ของตัวแปรทุกตัวในสมการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ
เพื่อศึกษาการมีส่วนร่วมของประชาชนในการควบคุมอาชญากรรม

เพศ	อายุ	สถานภาพสมรส	ระดับการศึกษา	อาชีพ	รายได้เดือน	เวลาประกอบอาชีพ	พื้นที่อยู่อาศัย	ความใกล้ชิดกับเพื่อนบ้าน	ความถี่ในการเข้าใจ	การมีส่วนร่วมในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด
1.000										
อายุ	1.000									
สถานภาพสมรส	.537	1.000								
ระดับการศึกษา	-.147	-.264	1.000							
อาชีพ	.062	.087	.000	1.000						
รายได้เดือน	.173	.124	.515	.1000	1.000					
เวลาประกอบอาชีพ	.100	.092	.692	.552	.062	1.000				
พื้นที่อยู่อาศัย	-.027	.009	.127	.031	.062	.062	1.000			
ความถี่ในการเข้าใจ	-.040	.007	.011	.090	-.040	-.040	-.091	1.000		
การมีส่วนร่วมในการควบคุมอาชญากรรม	.017	-.001	.112	.132	.171	.171	.031	.066	1.000	

ตารางที่ 4.40

การวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณเพื่อศึกษาการมีส่วนร่วมในการควบคุมอาชญากรรม

ตัวแปร	B	SE B	Beta	T	Sig T
ความรู้ความเข้าใจในการป้องกันและแก้ไขปัญหาอาชญากรรม	.050225	.036606	.067556	1.372	.1708
สถานภาพสมรส	.263940	.545229	.028850	.484	.6286
เพศ	-1.968945	.463746	-.214776	-4.246	.0000
พื้นที่อยู่อาศัย	.318407	.509739	.030802	.625	.5326
เวลาประกอบอาชีพ	.744757	.304439	.173812	2.446	.0149
การศึกษา	1.056607	.376997	.155851	2.803	.0053
อายุ	.059013	.237350	.014485	.249	.8038
รายได้ต่อเดือน	-.240397	.461610	-.034449	-.521	.6028
อาชีพ	-.328676	.389258	-.059094	-.844	.3990
ค่าคงที่	5.060596	2.474517		2.045	.0415

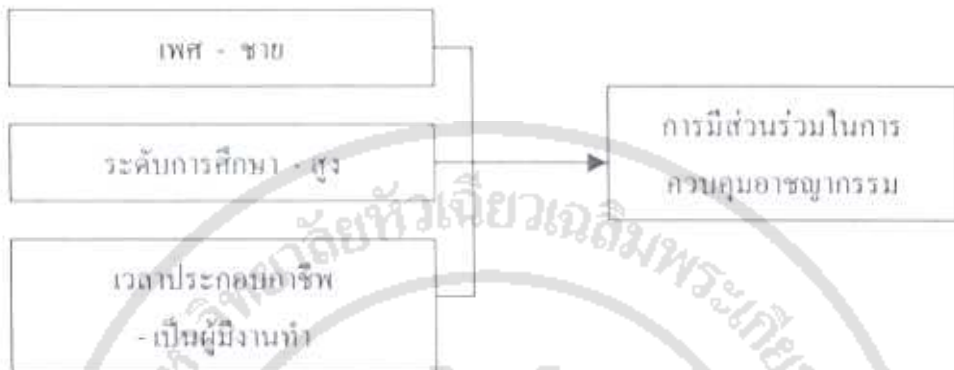
$R = .30068$ $R^2 = .09041$ $Adj R^2 = .06931$ $F = 4.28487$ $Sig F = .0000$

สรุป จากการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณทั้งหมด สรุปได้ว่า มีปัจจัยที่สัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมในการควบคุมอาชญากรรม ได้แก่ เพศ เวลาประกอบอาชีพคือวัน และระดับการศึกษา (แผนภูมิที่ 4.1)

แผนภูมิที่ 4.1

สรุปผลการวิเคราะห์หาคอชยพหุคูณ

เพื่อศึกษาปัจจัยที่สัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมในการควบคุมอาชญากรรม

สำหรับคำถามปลายเปิดซึ่งได้ให้กลุ่มตัวอย่างให้ข้อเสนอแนะที่จะทำให้ยาเสพติดและการพนันลดลง หรือหมดไปจากสังคมไทย ผลการศึกษาสรุปเป็นข้อเสนอแนะเป็นด้านๆ ดังนี้

ด้านครอบครัว

ประชาชนมีความคิดเห็นและให้ข้อเสนอแนะคือ

1. ยาเสพติดและการพนันส่วนใหญ่มีมากขึ้นในครอบครัว หรือในชุมชนแออัด โดยให้ข้อเสนอแนะว่าบิดามารดาหรือผู้ปกครองควรร่วมมือกันสอดส่องดูแลพฤติกรรมของบุตรหลาน สร้างความรักความอบอุ่นภายในครอบครัว โดยผู้ที่เป็นบิดามารดาต้องแสดงความรักเพื่อให้บุตรได้รับความรักและความอบอุ่น และคิดว่าบิดามารดาหรือทุกคนในครอบครัวสามารถเป็นที่พึ่งสำหรับคนได้ เด็กจะได้ไม่หันไปคบหรือพึ่งพาเพื่อนฝูงที่อาจชักนำไปสู่พฤติกรรมที่ไม่ถูกต้อง

2. ในกรณีครอบครัวที่บุตรหลานคิดยาหรือเคยกระทำผิดด้านการพนันหรืออื่น ๆ มาก่อน จะต้องคอยให้กำลังใจต่อบุตรหลานของตน เพื่อเด็กจะได้รู้สึกสำนึกผิดและมีกำลังใจที่จะประพฤติปฏิบัติตนใหม่ให้เป็นคนดีของสังคม

ด้านการศึกษา

ประชาชนมีความคิดดังนี้คือ

1. เด็กและเยาวชนทุกคน ควรได้รับการสนับสนุนส่งเสริมให้ได้รับการศึกษาอย่างทั่วถึง

2. กระทรวงศึกษาธิการ ควรปรับปรุงหลักสูตรให้เด็กและเยาวชนรู้หน้าที่ของตนเองและ

ศีลธรรมให้มากขึ้น นำศาสนาเป็นเครื่องยึดเหนี่ยวจิตใจแก่เด็กและเยาวชน

3. ครูอาจารย์ควรชี้ให้เห็นโทษของการเสพยาเสพติด และการเล่นการพนัน โดยใช้สื่อประเภทต่าง ๆ ในการให้ความรู้ด้านยาเสพติดตั้งแต่ประเภทของยา โทษของยาเสพติดแต่ละชนิด รวมทั้งมาตรการต่าง ๆ ที่จะลดโทษแก่ผู้เสพยาเสพติดและการพนันทุกชนิด

4. ควรส่งเสริมและประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับปัญหาเสพยาเสพติดและการพนันให้ประชาชนได้รับทราบอย่างต่อเนื่อง

ด้านการจัดหางานและนันทนาการ

ประชาชนมีความคิดเห็นดังนี้คือ

1. ควรมีการจัดหางานไว้แก่ผู้ที่ว่างงาน ได้รับงานทำกันอย่างทั่วถึง เพื่อมีรายได้เลี้ยงตนเองและครอบครัว จะได้ไม่หวนรายได้ด้วยวิธีการที่ทุจริต

2. ชุมชนแต่ละพื้นที่ควรจัดให้มีสวนสาธารณะในชุมชนให้มากขึ้น เพื่อใช้เป็นสถานที่ออกกำลังกาย เล่นกีฬา หรือพักผ่อนหย่อนใจในยามว่าง ทำให้ประชาชนรวมทั้งเด็กและเยาวชนทุกคนรู้จักใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์

ด้านการฝึกอบรม

ประชาชนมีความคิดเห็นดังนี้คือ

1. หน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับกำกับการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรม เช่น สถานีตำรวจ อบต. ฯลฯ ควรจัดให้มีหน่วยฝึกจัดอบรมเกี่ยวกับยาเสพติดและการพนันทุกชนิดแก่ประชาชนทั่วไป โดยเน้นผลเสียและผลกระทบจากการเล่นการพนันทุกชนิด และเสพยาเสพติด หรืออาชญากรรมต่าง ๆ ที่จะเกิดขึ้นในชุมชน โดยอาจจัดขึ้นเดือนละ 2 ครั้งเพื่อเดือนสติแก่ผู้ที่หลงมัวเมา ให้ละเว้นหรือคิดจะเลิกและเลิกไปในที่สุด

2. มีการจัดโครงการเพื่อฝึกอาชีพ และมีรายได้เพิ่มขึ้นให้กับผู้ที่ติดยาเสพติดและการพนัน และการฝึกอบรมดังกล่าวควรเน้นจัดฝึกแบบทหาร เพื่อทำให้เกิดความเข้มแข็งและต่อสู้อุปสรรคที่เกิดขึ้นได้ทุก ๆ ด้าน

ด้านการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจ

ประชาชนให้ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะดังนี้คือ

1. เจ้าหน้าที่ตำรวจควรยึดมั่นในความซื่อสัตย์ไม่เห็นแก่พรคพวกที่กระทำคามผิด หรือเกรงกลัวอิทธิพลใด ๆ ในการปฏิบัติงานประจำวัน

2. เจ้าหน้าที่ตำรวจมีความจำเป็นต้องสอดส่องดูแลผู้กระทำผิดอย่างจริงจัง แล้วนำมาลงโทษด้วยมาตรการที่รุนแรง เพื่อให้บุคคลเหล่านั้นไม่กล้ากลับมากระทำคามผิดอีก

3. เนื่องจากเจ้าหน้าที่ตำรวจส่วนใหญ่มักรับสินบน มากกว่าที่จะกำจัดอาชญากรรมเหล่านี้ อย่างจริงจัง ประชาชนต้องการให้เจ้าหน้าที่เอาใจใส่และตระหนักอยู่เสมอว่า เจ้าหน้าที่ตำรวจต้องช่วยเหลือประชาชน ต้องรับผิดชอบในตำแหน่งหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย ต้องการให้กฎหมายมีความเข้มงวดมากกว่านี้

4. การที่จะทำให้ยาเสพติดลดลงนั้น ควรเริ่มจากการจัดการชั้นเสี่ยขาดแก่ผู้ผลิตและจำหน่ายให้หมดไป และปัญหาการเสพยาเสพติดและอาชญากรรมจะลดลงตามมา และที่สำคัญในปัจจุบันประชาชนบางคนที่รู้เห็นภาวะเสียดังกล่าวแต่ไม่กล้าบอกเจ้าหน้าที่ตำรวจ เนื่องจากไม่มั่นใจในความปลอดภัยของตนเองและครอบครัว ไม่ต้องการนำชีวิตไปเสี่ยงเพราะไม่แน่ใจว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจที่ตนติดต่อเป็นพรรคพวกของใคร

5. ในชุมชนส่วนใหญ่นิยมเล่นการพนันประเภทหวยโปงโปง ป่าเป้า ทายผลฟุตบอลวันละหลาย ๆ รอบ ซึ่งเป็นการยอมเอาประชาชน เจ้าหน้าที่ตำรวจหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรถกดันไม่เห็นแก่ทรัพย์สินใด ๆ เนื่องจากผู้ที่เล่นเสียพนันบ่อย ๆ จะหันไปหาเงินในทางทุจริต ซึ่งเป็นปัญหาสังคมอย่างค่อเนื่อง

6. ในขณะที่เดิยกันควรให้ความสำคัญกับแรงงานต่างด้าวที่เข้ามาทำงานในสังคมไทย เนื่องจากแรงงานดังกล่าวบางกลุ่มสร้างปัญหาอาชญากรรมแก่ประชาชนเป็นอย่างมาก

ด้านการมีส่วนร่วมของประชาชน

ประชาชนมีความคิดเห็นดังนี้คือ

1. ควรให้ประชาชนทุกคนมีส่วนร่วม ในการสอดส่องดูแลเรื่องยาเสพติดและการพนันให้มากขึ้นและขยายวงกว้างทั่วถึง โดยจัดเวรยามเพื่อตรวจตราพื้นที่

2. หน่วยงานราชการควรมีหลักประกันความปลอดภัยเมื่อช่วยเหลืองานราชการ เพื่อให้ประชาชนเหล่านั้นเกิดแรงจูงใจที่จะช่วยเหลือสังคมต่อไป

4.7 ผลการวิจัยเชิงคุณภาพ

สำหรับผลการวิจัยเชิงคุณภาพ ซึ่งได้จากการจัดสนทนากลุ่ม 6 กลุ่ม ผลการวิจัยมีดังนี้

1) ผู้ประกอบอาชีพอิสระ

ประชาชนกลุ่มตัวอย่างผู้ประกอบอาชีพอิสระส่วนใหญ่ จะประกอบกิจการส่วนตัวหรือค้าขาย มีความคิดเห็นเกี่ยวกับอาชญากรรมประเภทยาเสพติดและการพนันดังนี้คือ

1. ในเขตพื้นที่ที่ตนเองอาศัยอยู่นั้น มีกรรมันมากที่สุด โดยเฉพาะการเล่นหวยและการพนันบอล นอกจากนี้ยังมีการปล้นร้านทองเกิดขึ้นในพื้นที่ การลักทรัพย์ตามบ้านเรือน และการข่มขืน
2. ชุมชนกลุ่มนี้บางคนเคยเห็นผู้กระทำผิดในเรื่องนี้อยู่เป็นประจำ บางคนสามารถทำอะไรได้ ไม่ได้แจ้งความ แต่บางคนเคยโทรแจ้งความที่สถานีตำรวจ บางคนยังไม่เคยเห็นผู้กระทำผิด แต่ได้รับการบอกเล่าจากเพื่อนบ้าน ส่วนใหญ่ผู้กระทำผิดดังกล่าวเป็นกลุ่มวัยผู้ใหญ่และวัยกลางคน (อายุ 20 – 35 ปี) และคนคิดว่าไม่อยากจะเข้าไปยุ่งเกี่ยวกับคนกลุ่มนี้
3. การที่ชุมชนจะร่วมมือกันป้องกันแก้ไขปัญหาดังกล่าวนั้น ทุกคนต้องช่วยดูแลซึ่งกันและกัน เมื่อพบเห็นสิ่งผิดกฎหมายหรือการเกิดอาชญากรรมใด ๆ ควรแจ้งสายตรวจให้เร็วที่สุด และเข้าหน้าที่ตำรวจควรรีบมาซึ่งที่เกิดเหตุ โดยเร็วเช่นกัน
4. ในชุมชนหรือสถานที่ต่าง ๆ ไม่ควรมีการรับการพนันบอลหรือเป็นเจ้ามือหวยซึ่งอาจทำให้ปัญหานี้ลดลงได้บ้าง และต้องการให้สายตรวจออกตรวจตามพื้นที่อยู่เป็นประจำ
5. ในครอบครัวของคนนั้น คนจะอบรมสั่งสอนบุตรหลานไม่ให้เข้าไปยุ่งเกี่ยวกับการพนันหรือยาเสพติด และมีบทลงโทษแก่ผู้ที่เข้าไปยุ่งเกี่ยวกับสิ่งเหล่านี้ เจ้าหน้าที่ตำรวจควรให้ประชาชนในชุมชนมีส่วนร่วมในการป้องกันแก้ไขปัญหา โดยเริ่มจากให้บิดามารดาหรือผู้ปกครอง หรือญาติพี่น้องที่อาศัยอยู่ร่วมกันช่วยกันสอดส่องดูแลพฤติกรรมคนในครอบครัว และทำการอบรมสั่งสอนถึงโทษจากการเสพยาหรือการเล่นการพนัน รวมทั้งดูแลความเรียบร้อยบริเวณบ้าน เช่น ปิดประตูและหน้าต่างอย่างมิดชิดในตอนกลางคืน เมื่อเห็นสิ่งผิดปกติให้โทรแจ้งความที่สถานีตำรวจ
6. ชุมชนกลุ่มนี้บางคนยังไม่เคยเข้าไปมีส่วนร่วมในการควบคุมอาชญากรรมเนื่องจากคิดว่าไม่อยากจะเข้าไปยุ่งเกี่ยว และบางคนเคยมีส่วนร่วมโดยการเดินรณรงค์ต่อต้านยาเสพติด ในขณะที่ด้วยกันชุมชนกลุ่มตัวอย่างอีกกลุ่มหนึ่งแสดงความคิดเห็นว่า ทุกคนควรช่วยเป็นหูเป็นตาให้กับเจ้าหน้าที่ตำรวจด้วย ถ้าเห็นการกระทำผิดควรรีบแจ้งเจ้าหน้าที่ตำรวจโดยทันที
7. เจ้าหน้าที่ตำรวจในพื้นที่ได้มีความพร้อมพอสมควรในการตรวจตราบริเวณพื้นที่รับผิดชอบ แต่ยังคงขาดอุปกรณ์หรือยานพาหนะที่จะอำนวยความสะดวกในการปฏิบัติหน้าที่ และเจ้าหน้าที่ตำรวจมีจำนวนน้อย ไม่สามารถดูแลชุมชนในพื้นที่รับผิดชอบได้อย่างทั่วถึง ทุกหน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรตระหนักความสำคัญของปัญหาอาชญากรรมที่ทวีความรุนแรงมากขึ้นทุกวัน

8. ชุมชนกลุ่มตัวอย่างดังกล่าวคิดว่า ตนเองไม่ต้องการเข้าไปมีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรม เพราะกลัวถูกทำร้ายทั้งตนเองและบุคคลในครอบครัว ต้องการความปลอดภัยให้แก่ตนเองและคนในครอบครัว

ข้อเสนอแนะในการป้องกันอาชญากรรมของกลุ่มนี้ คือ

1. ต้องการให้เจ้าหน้าที่ตำรวจทำลาบบ่อนการพนันทุกชนิด ไม่ว่าเจ้าของบ่อนจะมีอิทธิพลหรือไม่ก็ตาม

2. ควรจัดสายตรวจ 24 ชั่วโมงผลัดเปลี่ยนดูแลความเรียบร้อยในชุมชน

3. สร้างมโนขัมพันธ์ที่ดีกับประชาชนเพื่อได้รับทราบข้อมูลที่ต้องการ

4. ควรจัดกิจกรรมในชุมชน เพื่อให้ชุมชนมีกิจกรรมที่จะสร้างสรรคประโยชน์ให้กับตนเอง และสังคมในเวลาว่างมากขึ้น

2) ผู้ประกอบอาชีพรับจ้าง

ประชาชนกลุ่มนี้ส่วนใหญ่รับจ้างทั่วไป ขับมอเตอร์ไซด์รับจ้าง และทำงานเป็นพนักงานบริษัท ได้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับอาชญากรรมในชุมชนของตนดังนี้

1. อาชญากรรมที่เกิดขึ้นบ่อยในพื้นที่ของตนคือการทำร้ายร่างกาย ซึ่งทรัพย์สิน ถักทรัพย์สินตามบ้านเรือน การเสพยาเสพติดโดยเฉพาะยาบ้า

2. การเกิดอาชญากรรมดังกล่าว บางคนได้พบเห็นด้วยตนเองแต่ไม่ต้องการเข้าไปยุ่งเกี่ยวเนื่องจากกลัวอันตรายที่จะเกิดขึ้น แต่บางคนจะเข้าไปแจ้งผู้ใหญ่ในบ้านให้รับทราบ หรือแจ้งเบาะแสแก่เจ้าหน้าที่ตำรวจผู้ที่ก่ออาชญากรรมจะเป็นบุคคลทุกวัย โดยเฉพาะอย่างยิ่งกลุ่มวัยรุ่นถึงวัยกลางคน

3. การป้องกันแก้ไขปัญหานั้นจะได้ผลดีที่สุดคือ การให้ความดูแลตรวจตราพื้นที่และปราบปรามแหล่งมั่วสุมต่าง ๆ การตั้งจุดสกัดหลาย ๆ จุดเพื่อสะดวกแก่ผู้พบเห็นและเข้าแจ้งความ และการออกมาตรการลงโทษขั้นรุนแรงแก่ผู้กระทำผิด

4. ชุมชนทุกคนควรช่วยกันสอดส่องดูแลเมื่อเห็นการเกิดอาชญากรรม ไม่ว่าประเภทใดก็ตามควรรีบแจ้งเบาะแสแก่เจ้าหน้าที่ตำรวจ หรือหน่วยงานที่รับผิดชอบในพื้นที่ควรจัดกิจกรรมเพื่อเป็นแรงจูงใจให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วม โดยการมอบรางวัลแก่พลเมืองดีที่แจ้งเบาะแสแก่เจ้าหน้าที่ตำรวจ หรือช่วยปราบปรามอาชญากรรมในพื้นที่

5. การแก้ไขปัญหาอาชญากรรมที่เกิดขึ้นในครอบครัว ควรเริ่มจากการให้ความรักความอบอุ่นแก่บุตรหลาน ให้ความเข้าใจเอาใจใส่เพื่อให้เด็กเกิดความเชื่อมั่นว่าที่บ้านสามารถให้ความรักความเข้าใจแก่ตนเอง ไม่จำเป็นต้องพึ่งพาเพื่อนหรือพากันมั่วสุมสิ่งเสพติดทั้งหลาย รวมทั้งใช้เวลาแก่บุตรหลานมากขึ้น

6. โรงเรียนหรือชุมชนควรให้ความรู้ด้านความคิดที่เสพยาเสพติดหรือเล่นการพนัน โดยการฉายวีดิโอหรือสารคดีเกี่ยวกับอาชญากรรม หรืออาจจัดสถานที่ เช่น สนามกีฬาประเภทต่าง ๆ ในชุมชน เพื่อให้ทุกคนหันมาเล่นกีฬา ออกกำลังกาย รู้จักใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ ให้ทุกคนอยู่ประมาทต่อเหตุการณ์ต่าง ๆ

7. ผู้ร่วมสนทนาบางคนยังไม่เคยมีส่วนร่วมในการควบคุมอาชญากรรม แต่บางคนเคยจับเด็กที่เสพยาบ้าส่งเจ้าหน้าที่ตำรวจ และคิดว่าการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจในพื้นที่ยังขาดความพร้อม เนื่องจากรู้สึกว่เจ้าหน้าที่ตำรวจขาดความเข้มงวดเอาจริงเอจังในการปราบปรามอาชญากรรมดังกล่าว บางพื้นที่ไม่เคยเห็นเจ้าหน้าที่ตำรวจสายตรวจออกปฏิบัติงานเลย

8. การออกตรวจไม่ควรออกตรวจตรงเวลาที่ค่านิยมหนึ่งองจะทำให้ผู้ก่ออาชญากรรมรู้ตัว

9. ปัญหาหรืออุปสรรคที่สำคัญที่สุดในการป้องกันอาชญากรรม ที่ทำให้ประชาชนไม่กล้าเข้ามามีส่วนร่วมคือ ประชาชนที่รู้เบาะแสะ ไม่กล้าเข้าแจ้งความเนื่องจากกลัวว่าผู้กระทำผิดจะรู้จักหรือมีอิทธิพลต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ รวมทั้งงบประมาณด้านต่าง ๆ ที่จะส่งเสริมสนับสนุนการออกตรวจพื้นที่ แต่บางคนมีปัญหาทางด้านเวลาจำกัด ไม่สามารถให้ความร่วมมือได้อย่างเต็มที่

ข้อเสนอแนะของกลุ่มตัวอย่างคือ

1. ทุกหน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรดูแลปัญหาอาชญากรรมอย่างจริงจัง โดยจัดเจ้าหน้าที่ให้ออกตรวจพื้นที่มากขึ้น
2. มีการให้แรงจูงใจโดยการให้รางวัล หรือการมอบโล่เพื่อเป็นขวัญและกำลังใจในการปฏิบัติงาน
3. ทำการประชาสัมพันธ์ให้ชุมชนในพื้นที่ทราบถึงมาตรการการลงโทษอย่างรุนแรงที่จะได้รับหากกระทำผิด

3) อาสาสมัคร

ประชาชนกลุ่มนี้เป็นอาสาสมัครในการป้องกันอาชญากรรมในพื้นที่ของตน ได้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการเกิดอาชญากรรมดังนี้คือ

1. อาชญากรรมที่เกิดขึ้นบ่อยในพื้นที่ของคนคือการลักทรัพย์ การจี้ การก่อเหตุทะเลาะวิวาท ขนเสพติด และการพนัน โดยกลุ่มตัวอย่างกลุ่มนี้เคยแจ้งเจ้าหน้าที่ตำรวจ ผู้กระทำความผิดส่วนใหญ่เป็นกลุ่มวัยรุ่นจนถึงวัยผู้ใหญ่ (อายุประมาณ 10 - 45 ปี) หรือเป็นกลุ่มที่ประกอบอาชีพกรรมกร ช่างก่อสร้าง

2. การป้องกันและแก้ไขปัญหาอาชญากรรมที่ได้ผลที่สุดคือ การลงโทษอย่างรุนแรงโดยโทษสูงสุดควรประหารชีวิต กฎหมายควรออกมาตรการอย่างเด็ดขาดสำหรับปัญหานี้ และมาตรการดังกล่าวควรลงโทษอย่างรุนแรงทั้งเด็กและผู้ใหญ่อย่างเท่าเทียมกัน

13. กลุ่มตัวอย่างต้องการให้ประชาชนทุกคนรวมทั้งเจ้าหน้าที่ตำรวจ ร่วมกันรับผิดชอบในการควบคุมอาชญากรรมในพื้นที่ของตน และให้เจ้าหน้าที่ตำรวจเข้าถึงประชาชน สร้างความเป็นกันเองเพื่อให้ได้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ได้

14. ปัญหาและอุปสรรคที่สำคัญที่สุดคือ ความเกรงกลัวอิทธิพล หรือการรู้เห็นเป็นใจระหว่างเจ้าหน้าที่ตำรวจกับผู้กระทำความผิด และบางครั้งเจ้าหน้าที่ตำรวจเป็นผู้กระทำความผิด กลุ่มตัวอย่างบางคนเกรงกลัวอันตรายที่จะเกิดขึ้นกับตนเอง ทรัพย์สิน และที่อยู่อาศัยของตนและครอบครัว บางคนมีข้อจำกัดทางด้านเวลาและด้านการเงิน

ข้อเสนอแนะสำหรับการป้องกันอาชญากรรมคือ

1. รมรณรงค์ให้ประชาชนร่วมเป็นอาสาสมัคร โดยประจำจุดต่าง ๆ ให้มากขึ้นในแต่ละหมู่บ้าน และปฏิบัติหน้าที่ทุกวันเป็นประจำ

2. เจ้าหน้าที่ตำรวจต้องให้ความสำคัญกับงานของอาสาสมัคร มีการให้เกียรติและสร้างความเป็นกันเองให้มากขึ้น

3. หน่วยงานทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน สถาบันครอบครัว และประชาชนทุกคน ควรมีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรมดังกล่าว

4) ข้าราชการและพนักงานรัฐวิสาหกิจ

ประชาชนกลุ่มนี้ส่วนใหญ่ประกอบอาชีพเป็นข้าราชการครู - อาจารย์ ทหาร และเป็นพนักงานรัฐวิสาหกิจ ได้ให้ข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาอาชญากรรมดังนี้

1. ประเภทอาชญากรรมที่พบเห็นและเกิดขึ้นบ่อยในพื้นที่ที่ตนอาศัยอยู่คือ การทะเลาะวิวาทของกลุ่มวัยรุ่น ยาเสพติดโดยเฉพาะยาบ้าและคอกาว การข่มขืน การลักขโมย จี้ ปล้น วิ่งราว ทรัพย์สิน และการพนัน

2. กลุ่มตัวอย่างบางคนยังไม่เคยพบเห็นด้วยตนเอง แต่ได้รับฟังจากเพื่อนบ้านหรือทราบจากสื่อต่าง ๆ ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่เคยพบเห็นจะไม่เข้าไปยุ่งเกี่ยวกับด้วย แต่บางคนจะไปแจ้งความที่สถานีตำรวจด้วยตนเอง หรือโทรแจ้งความที่สถานีตำรวจ และบางคนกล่าวว่าเคยแจ้งเจ้าหน้าที่ตำรวจมาจับแต่วันรุ่งขึ้นจะมีผู้มีอิทธิพลหรือผู้ใหญ่มาประกันตัวไปได้ ผู้ที่กระทำผิดส่วนใหญ่เป็นวัยรุ่นถึงวัยกลางคน (อายุ 14 - 40 ปี)

3. วิธีการป้องกันและแก้ไขปัญหาอาชญากรรมที่น่าจะได้ผลคือ ประชาชนควรดูแลตนเองและไม่หลงเชื่อผู้อื่นโดยง่าย การให้การอบรมทั้งจากครอบครัวและโรงเรียนด้วยความเอาใจใส่

4. ชุมชนควรสอดส่องดูแล เมื่อพบเห็นเหตุการณ์การก่ออาชญากรรมควรรีบแจ้งเจ้าหน้าที่ตำรวจทันที หรือเพิ่มกำลังเจ้าหน้าที่ตำรวจสายตรวจหรืออาสาสมัคร และมีเจ้าหน้าที่ตำรวจมาประจำตามจุดต่าง ๆ หรือมีการจัดสายตรวจออกตรวจบริเวณที่เสี่ยงต่อการก่ออาชญากรรม เช่น ตามหมู่บ้านหรือซอยต่าง ๆ

5. จัดศูนย์รับแจ้งข้อมูล จัดอบรมอาสาสมัครและติดตามการปฏิบัติงาน รวมทั้งการใช้บทลงโทษที่รุนแรงกว่าปัจจุบัน ในขณะที่เดียวกันเจ้าหน้าที่ของรัฐควรตั้งใจปฏิบัติหน้าที่อย่างจริงจัง ใช้มาตรการลงโทษอย่างเข้มงวด

6. ประชาชนที่อาศัยในชุมชนยังไม่มีบทบาทเท่าที่ควร ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาดังกล่าว ควรจัดให้มีการอบรมโดยการให้ความรู้เกี่ยวกับการป้องกันและแก้ไขปัญหอาชญากรรม หรือจัดตั้งคณะกรรมการประจำหมู่บ้านคอยดูแลสอดส่องผู้ที่ก่ออาชญากรรม

7. ในการป้องกันอาชญากรรมนั้นต้องเริ่มจากครอบครัวของตนเอง ควรให้ความรักและความเอาใจใส่และใกล้ชิดบุตรหลานให้มากขึ้น ช่วยกันสอดส่องดูแลพฤติกรรม สังเกตคนแปลกหน้าที่เข้ามาในบริเวณหมู่บ้านหรือชุมชน ป้องกันไม่ให้บุคคลในครอบครัวกลับบ้านดึกหรือไม่สวมเครื่องประดับมากเกินไป ให้ความรู้แก่บุคคลในครอบครัว และสร้างความตระหนักให้กับชุมชนถึงโทษของการกระทำความผิด

8. หน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรติดตามและประเมินผลอยู่เสมอ

9. เจ้าหน้าที่ตำรวจควรให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการป้องกันและแก้ไขปัญหอาชญากรรมเป็นอย่างยิ่ง เช่น ช่วยแจ้งเบาะแส เพราะเป็นการป้องกันที่จะสร้างความยั่งยืนให้แก่สังคม โดยจัดตัวแทนอาจเป็นผู้นำชุมชน เช่น กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน หรือบุคคลในหมู่บ้าน จัดอบรมให้ความรู้แก่เจ้าหน้าที่อย่างต่อเนื่อง และประชาสัมพันธ์แก่ประชาชน

10. ผู้ร่วมสนทนาบางคนมีส่วนร่วมโดยเป็นสมาชิกแจ้งข่าวอาชญากรรม ให้ความรู้แก่นักเรียนในการป้องกันแก้ไขยาเสพติดและการพนัน สอดส่องดูแลนักเรียนในปกครองของตนเพื่อป้องกันปราบปรามการเสพยาเสพติดหรือเล่นการพนัน รวมทั้งปัญหาอาชญากรรมต่าง ๆ ให้คำแนะนำเกี่ยวกับโทษของยาเสพติด บางคนเคยเป็นกรรมการชุมชน หรือเมื่อพบเห็นการกระทำของบุคคลที่ผิดสังเกตุจะแจ้งเจ้าหน้าที่ตำรวจด้วยตนเองหรือโทรไปแจ้งที่สถานีตำรวจ บางคนยังไม่เคยมีส่วนร่วมใด ๆ

11. กลุ่มตัวอย่างบางคนคิดว่า การปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ตำรวจมีความพร้อมคืออยู่แล้ว แต่บางคนคิดว่ายังขาดความพร้อมเนื่องจากกำลังเจ้าหน้าที่ตำรวจมีน้อยเกินไป ควรจัดให้มีสายตรวจหรือจุดสกัดบริเวณที่เสี่ยง ตรวจสอบบุคคลที่มีพฤติกรรมน่าสงสัย ปฏิบัติหน้าที่เป็นประจำรวมทั้งในเวลาและนอกเวลาราชการ และบางครั้งการแจ้งเหตุไปทางสถานีตำรวจแล้วสายตรวจมาช้าไม่ทันเหตุการณ์ หรือบางทีการโทรแจ้งความแล้วไม่มีผู้รับสาย

12. เจ้าหน้าที่ตำรวจทำงานไม่จริงจังหรือเคร่งครัดเท่าที่ควร กลุ่มตัวอย่างให้ข้อเสนอแนะว่า เจ้าหน้าที่ตำรวจควรเข้าถึงชาวบ้าน และสร้างความเป็นกันเองหรือสร้างความคุ้นเคย เพื่อรับทราบปัญหาที่เกิดขึ้นและช่วยแก้ไขปัญหาคือถูกต้อง

13. ในด้านความรับผิดชอบนั้น ทุกหน่วยงานต้องให้ความร่วมมือกัน ได้แก่ สถาบันครอบครัว สถาบันการศึกษา ชุมชน หน่วยงานราชการต่าง ๆ ตลอดจนคณะกรรมการประจำหมู่บ้าน หรืออาสาสมัคร

14. เจ้าหน้าที่ปกครองส่วนท้องถิ่น ควรเข้ามามีส่วนร่วมอย่างมากในการดูแลชุมชนของตนเอง เพราะหน่วยงานดังกล่าวนี้มักทำงานเบื้องหลังและให้การสนับสนุนผู้มีอิทธิพล ทำให้อาชญากรรมเกิดขึ้นจำนวนมาก ไม่ว่าจะเป็นการรับเป็นเจ้ามือห่วย การพนันต่าง ๆ และอยู่เบื้องหลังการค้ายาเสพติด ส่วนปัญหาและอุปสรรคสำคัญต่อการให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมคือ ความไม่มั่นใจในความปลอดภัยที่จะเกิดขึ้น ซึ่งจะนำไปให้ครอบครัวได้รับความเดือดร้อน รวมทั้งความเกรงกลัวต่ออิทธิพลมืดในท้องถิ่นซึ่งไม่มีใครสามารถให้ความช่วยเหลือได้ และยังคงขาดความร่วมมือจากประชาชนเป็นส่วนใหญ่ ของครั้งคิดว่ากรมตำรวจไม่ทำให้ผู้กระทำผิดเกรงกลัวเท่าที่ควร

ข้อเสนอแนะในการป้องกันอาชญากรรมด้านยาเสพติดและการพนันในชุมชนนี้ คือ

1. กลุ่มตัวอย่างต้องการให้มีการเจ้าหน้าที่ตำรวจออกตรวจ และปฏิบัติหน้าที่ของตนอย่างเข้มงวด จริงจัง ตรงไปตรงมา และมีประสิทธิภาพมากกว่านี้
2. ให้คำแนะนำและความรู้โดยเจ้าหน้าที่ตำรวจหรือผู้มีความรู้ต่าง ๆ เกี่ยวกับโทษภัยในโรงเรียนหรือชุมชน และมีมาตรการทางกฎหมายในการลงโทษที่รุนแรงและเด็ดขาด ไม่ควรผ่อนผันโทษหนักให้กลายเป็นเบา เพราะจะทำให้ผู้กระทำผิดหันมาก่ออาชญากรรมอีกได้เนื่องจากความไม่เกรงกลัวต่อกฎหมาย
3. คนในชุมชนช่วยกันสำรวจพฤติกรรมเพื่อนบ้านที่อยู่ใกล้เคียง หรือคนแปลกหน้าที่เข้ามาอาศัยในชุมชน
4. ควรใช้สื่อประชาสัมพันธ์โทษและมาตรการที่จะกระทำต่อผู้ก่ออาชญากรรม มีการจัดกิจกรรมในชุมชน เช่น ลานกีฬา ลานดนตรี ฯลฯ เพื่อให้คนในชุมชนใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ เป็นการร่วมมือกันป้องกันและควบคุมการก่ออาชญากรรม รวมทั้งมีการจัดหางานและสร้างรายได้ให้กับสมาชิกในชุมชน

5) นักเรียน-นักศึกษา

ประชาชนกลุ่มตัวอย่างกลุ่มนี้เป็นนักเรียนนักศึกษา ให้ความคิดเห็นเกี่ยวกับการควบคุมอาชญากรรมดังนี้

1. อาชญากรรมที่เกิดขึ้นบ่อยในพื้นที่ที่คนอาศัยอยู่คือ การทำร้ายร่างกาย การทะเลาะวิวาท การพนัน และยาเสพติด
2. กลุ่มตัวอย่างบางคนเคยพบเห็นเหตุการณ์นี้แต่ไม่ให้ความสามารถช่วยเหลือได้ ส่วนบางคนจะโทรแจ้งเจ้าหน้าที่ตำรวจ บุคคลที่กระทำผิดส่วนใหญ่เป็นวัยรุ่น - วัยกลางคน (อายุ 18 - 40 ปี)

3. วิธีการป้องกันและแก้ไขปัญหาอาชญากรรมให้ได้ผลดีที่สุดคือ เจ้าหน้าที่ตำรวจและประชาชนควรให้ความร่วมมือกันในการป้องกันอาชญากรรม เจ้าหน้าที่ตำรวจสายตรวจควรหมั่นตรวจพื้นที่และจุดอ่อนแอห้มต่อการก่ออาชญากรรม มีการออกมาตรการอย่างเข้มงวดและจริงจัง เพื่อเป็นแบบอย่างไม่ให้ผู้อื่นกระทำความผิด

4. ประชาชนในชุมชนควรมีส่วนร่วม เช่น เมื่อพบเห็นผู้กระทำความผิดหรือทราบเบาะแส ควรแจ้งเจ้าหน้าที่ตำรวจทันที

5. เจ้าหน้าที่ตำรวจควรปรึกษากับประชาชนในชุมชนเกี่ยวกับการจัดอบรมโทษของอาชญากรรม และให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วม

6. การป้องกันอาชญากรรมในครอบครัว ควรเริ่มจากการให้ความรักและสร้างครอบครัวที่อบอุ่น ดูแลตนเองและเอาใจใส่บุคคลในครอบครัว

7. กลุ่มตัวอย่างบางคนคิดว่า เจ้าหน้าที่ตำรวจควรให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการป้องกันและแก้ไขปัญหาอาชญากรรมโดยการสร้างแรงจูงใจด้วยการให้รางวัลนำจับ หรือประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนในชุมชนร่วมกันป้องกันแก้ไขอาชญากรรมที่จะเกิดขึ้นในชุมชน และทำให้เข้าถึงวิธีการแก้ไขปัญหาอาชญากรรม เช่น การจัดฝึกอบรม หรือมีส่วนร่วมในการปฏิบัติจริงเพื่อจะได้รับประสบการณ์ แต่บางคนคิดว่าไม่ควรให้ประชาชนมีส่วนร่วมเนื่องจากอาจเกิดอันตรายต่อชีวิตได้

8. ผู้ร่วมสันทนายังไม่เคยมีส่วนร่วมในการควบคุมอาชญากรรม และคิดว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจสายตรวจยังไม่มีความพร้อมในการปฏิบัติหน้าที่เท่าที่ควร เนื่องจากเมื่อเกิดเหตุจะมาไม่ทันเหตุการณ์ ควรให้ความสนใจในทุกเหตุการณ์ และปฏิบัติหน้าที่ให้เร็วขึ้น ทุกหน่วยงานประสานงานกันโดยสถานีตำรวจเป็นหลัก และควรให้ความรับผิดชอบในการควบคุมอาชญากรรม

9. ปัญหาและอุปสรรคที่สำคัญในการเข้ามีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรมคือ ปัญหาอิทธิพลที่อาจทำให้ตนเองไม่ปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน และการไม่ให้ความร่วมมือของประชาชนในชุมชน รวมทั้งสภาพแวดล้อมในชุมชนที่ทำให้แก้ไขปัญหาอาชญากรรมได้ยาก

ข้อเสนอแนะของกลุ่มตัวอย่างคือ

1. ผู้ปกครองควรหมั่นดูแลเอาใจใส่บุตรหลาน อบรมสั่งสอนให้รู้จักคบเพื่อนที่ดี ไม่ชักชวนไปเสพยาเสพติดหรือลักขโมยและเล่นเกมพนัน

2. เจ้าหน้าที่ตำรวจและประชาชนควรร่วมมือกันในการป้องกันอาชญากรรมไม่ให้เกิดขึ้นในชุมชน และใช้มาตรการลงโทษอย่างรุนแรงมากกว่าการเสียค่าปรับ

3. จัดนโยบายปลอดอาชญากรรมเพื่อทำให้ชุมชนน่าอยู่มากขึ้น

6) กลุ่มแม่บ้าน

ประชาชนกลุ่มตัวอย่างกลุ่มนี้เป็นแม่บ้าน ให้ข้อมูลเกี่ยวกับการควบคุม การป้องกันและการแก้ไขปัญหาอาชญากรรมดังนี้

1. อาชญากรรมที่เกิดขึ้นบ่อยที่สุดในชุมชนของคนคือการวิ่งราว การพนัน ขนเสพผิดโดยเฉพาะขาน้ำ การข่มขืน และการฆ่ากัน
2. กลุ่มตัวอย่างบางคนที่เห็นเหตุการณ์จะแจ้งตำรวจด้วยตนเอง หรือเข้าไปช่วยเหลือบุคคลที่ถูกทำร้ายหรือถูกชิงทรัพย์ บางคนจะไม่แจ้งความเพราะความกลัว และคิดว่าไม่ใช่เรื่องของตนเอง บุคคลที่กระทำความผิดจะเป็นบุคคลทุกเพศทุกวัย โดยเฉพาะวัยรุ่นถึงวัยกลางคน (อายุ 15 – 45 ปี)
3. การป้องกันและแก้ไขปัญหอาชญากรรมที่ได้ผลดีที่สุดคือ การได้รับความร่วมมือจากชุมชนในการดูแลถึงของให้อยู่ในสภาพเดิม หรือดูแลบุคคลภายในชุมชนของคนไม่ให้กระทำความผิดหรือถูกทำร้าย
4. การป้องกันแก้ไขอาชญากรรมจะต้องอาศัยการมีส่วนร่วมของประชาชนด้วย เมื่อพบเห็นผู้กระทำความผิดให้รีบแจ้งเจ้าหน้าที่ตำรวจ และเจ้าหน้าที่ตำรวจต้องดำเนินการจับกุมอย่างจริงจัง ออกตรวจพื้นที่สม่ำเสมอ แต่กลุ่มตัวอย่างบางคนก็คิดว่าปัญหาอาชญากรรมไม่สามารถป้องกันได้ นอกจากช่วยกันดูแลสอดส่องภายในบริเวณพื้นที่ที่ตนอาศัยอยู่
5. ในชุมชนควรมีอาสาสมัครต่อต้านอาชญากรรม หรือจัดประชุมอบรมคนในชุมชน เพื่อให้ความรู้ทางด้านกฎหมายและโทษของขนเสพผิดและการพนัน จัดเวรยามตรวจชุมชนของคน กลุ่มตัวอย่างก็คิดว่ามาตรการลงโทษผู้ก่ออาชญากรรมควรประหารชีวิต
6. การป้องกันอาชญากรรมควรเริ่มจากครอบครัว โดยการดูแลเอาใจใส่บุคคลในครอบครัวด้วยความรัก สามัคคี และให้ความอบอุ่นแก่บุตรหลานของคนไม่ให้กระทำความผิด รวมทั้งดูแลตนเองไม่ให้เข้าไปยุ่งเกี่ยวกับขนเสพผิดหรือการพนัน และทำตัวเองเป็นตัวอย่างที่ดีกับบุตรหลาน
7. เจ้าหน้าที่ตำรวจควรให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการป้องกันและแก้ไขปัญหาอาชญากรรม โดยการช่วยกันออกตรวจตามซอยหรือพื้นที่ที่ตนอาศัยอยู่เป็นประจำ เป็นหูเป็นตาหรือเป็นสายให้กับเจ้าหน้าที่ตำรวจโดยไม่เปิดเผยตัวเอง ซึ่งอาจทำให้ปัญหาอาชญากรรมลดลง แต่บางคนคิดว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจควรปฏิบัติหน้าที่ตนเองให้ดีที่สุดโดยไม่ต้องพึ่งพาคคนอื่น เพราะอาจเป็นอันตรายต่อประชาชนผู้นั้น
8. ผู้ร่วมสนทนาบางคนยังไม่เคยมีส่วนร่วมในการควบคุมอาชญากรรมด้านขนเสพผิดและการพนัน แต่บางคนเคยมีส่วนร่วมโดยช่วยตำรวจจับกุมผู้กระทำความผิด เพราะคิดว่าจะเป็นตัวอย่งที่ดีแก่บุตรหลานของตน และบางคนคิดว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจสายตรวจมีความพร้อมในการปฏิบัติหน้าที่ดีอยู่แล้ว แต่บางคนคิดว่าขาดความพร้อมเพราะเมื่อเกิดเหตุจะมีเหตุเกิดเหตุล่าช้า และไม่มาตรวจพื้นที่

เป็นประจำ บางครั้งมาตรวจพื้นที่อย่างไม่จริงจังเท่าที่ควร ควรเพิ่มเจ้าหน้าที่สำรวจสายตรวจให้มากขึ้น

9. หน่วยงานที่มีความรับผิดชอบในด้านการควบคุมอาชญากรรม คือ หน่วยงานภาครัฐ ตำรวจ โรงเรียน ชุมชน หน่วยอาสาสมัคร

10. ปัญหาและอุปสรรคที่สำคัญในการมีส่วนร่วมคือข้อจำกัดในด้านเวลา การทำงาน และเกิดความกลัวอำนาจอิทธิพลมาจากกลุ่มผู้ซื้อชายหรือเสพชาเสพคิดหรือเล่นการพนัน ไม่อยากมีปัญหากับกลุ่มที่ก่ออาชญากรรม แต่บางคนที่ต้องการมีส่วนร่วมในการจับกุมผู้กระทำผิดขาดอาวุธในการป้องกันตัว

ข้อเสนอแนะของประชาชนกลุ่มนี้คือ

1. เจ้าหน้าที่ตำรวจสายตรวจควรออกตรวจพื้นที่ให้ตลอด 24 ชั่วโมง โดยเฉพาะบริเวณที่มีวังงุมการพนันและยาเสพคิด

2. ทุกคนในชุมชนช่วยกันสังเกตพฤติกรรมบุคคลแปลกหน้าที่เข้ามาในชุมชน ไม่ร่วมเปิดหรือร่วมมือกับผู้กระทำผิด

3. องค์การโทรศัพท์ควรเข้าไปติดตั้งเครื่องโทรศัพท์ในซอย เพื่อสะดวกแก่การโทรแจ้งเจ้าหน้าที่ตำรวจหากพบผู้กระทำผิด

จากการจัดสนทนากลุ่ม 6 กลุ่มดังกล่าวได้กล่าวมา สามารถสรุปเป็นประเด็นต่างๆ ดังนี้

1. อาชญากรรมที่เกิดขึ้นบ่อยที่สุดในพื้นที่คือ ยาเสพคิด การพนัน และกบฏลักทรัพย์

2. ผู้ที่พบเห็นการกระทำผิดส่วนใหญ่จะแจ้งความ และผู้กระทำผิดส่วนใหญ่อยู่ในวัยรุ่นถึงวัยกลางคน

3. วิธีการป้องกันและแก้ไขปัญหาอาชญากรรมที่ได้ผลที่สุดคือ การมีมาตรการลงโทษขั้นรุนแรง และเจ้าหน้าที่ตำรวจสายตรวจความที่เกิดเหตุอย่างรวดเร็ว ออกตรวจคนพื้นที่เป็นประจำ

4. ประชาชนในชุมชนควรมีส่วนร่วมในการป้องกันแก้ไขอาชญากรรม โดยการสอดส่องดูแลผู้กระทำผิด หรือสังเกตคนแปลกหน้าที่เข้ามาบริเวณชุมชน

5. การป้องกันอาชญากรรมภายในครอบครัวคือ ควรให้ความรักความอบอุ่นแก่บุตรหลาน ดูแลเอาใจใส่ให้คำปรึกษาที่ดี และทำตัวเป็นแบบอย่างที่ดีกับเด็ก

6. เจ้าหน้าที่ตำรวจควรให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการป้องกันแก้ไขปัญหาอาชญากรรม โดยเข้าไปพบกับประชาชนในพื้นที่เพื่อทราบถึงปัญหาที่เกิดขึ้นและหาทางแก้ไขได้ถูกต้อง

7. จัดให้มีการอบรมให้ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับโทษและมาตรการสำหรับผู้เสพยาเสพคิดและการพนัน รวมทั้งอาชญากรรมประเภทอื่น ๆ จัดอบรมอาสาสมัครเพื่อช่วยเหลือเจ้าหน้าที่ตำรวจ

8. ควรจัดสวนสาธารณะเพื่อให้คนในชุมชนรู้จักใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์

9. ชุมชนที่มีส่วนร่วมในการควบคุมอาชญากรรมหรือยาเสพติดนั้น ส่วนใหญ่จะเคยแจ้งความเจ้าหน้าที่ตำรวจหรือช่วยรณรงค์ปราบปรามอาชญากรรม ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักเรียนนักศึกษายังไม่เคยมีส่วนร่วมในด้านนี้

10. การปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ตำรวจส่วนใหญ่ขาดความพร้อม เนื่องจากความล่าช้าในการมาสถานที่เกิดเหตุ หรือมาตรวจพื้นที่ไม่สม่ำเสมอ

11. หน่วยงานทุกหน่วยงานควรรับผิดชอบร่วมกันตั้งแต่สถาบันครอบครัว โรงเรียน ตำรวจ อาสาสมัคร หน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชน รวมทั้งประชาชนทุกคน

12. ปัญหาและอุปสรรคที่ประชาชนไม่เข้ามามีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรมคือ เกิดความกลัวภัยที่จะเกิดขึ้นแก่ตนเองและครอบครัว

ข้อเสนอแนะของผู้ร่วมสนทนากลุ่ม คือ

1. ต้องการให้เจ้าหน้าที่ตำรวจสายตรวจ ปฏิบัติหน้าที่อย่างสม่ำเสมอ ชูฉัตร และมีการลงโทษที่เด็ดขาดและรุนแรงสำหรับผู้กระทำความผิด

2. ครอบครัวควรให้การเอาใจใส่ดูแลบุตรหลานด้วยความรักและความอบอุ่น เพื่อให้เด็กเติบโตอย่างมีคุณภาพและเป็นแบบอย่างที่ดีต่อไป

จากการสนทนากลุ่มดังกล่าวสรุปได้ว่า อาชญากรรมส่วนใหญ่ที่เกิดขึ้นคือ ยาเสพติด การพนัน และการลักทรัพย์ วิธีการป้องกันและแก้ไขปัญหาอาชญากรรมที่ได้ผลที่สุดคือ การมีมาตรการลงโทษขั้นรุนแรง ประชาชนควรมีส่วนร่วมในการสอดส่องดูแลผู้กระทำความผิด เจ้าหน้าที่ตำรวจสายตรวจควรออกตรวจพื้นที่เป็นประจำ จัดการอบรมให้ความรู้เกี่ยวกับโทษและมาตรการสำหรับผู้เสพยาเสพติดและเล่นการพนัน จัดอบรมอาสาสมัครเพื่อช่วยเหลือเจ้าหน้าที่ตำรวจ หน่วยงานที่เกี่ยวข้องทุกหน่วยงานรวมทั้งประชาชนทุกคนควรมีส่วนร่วมกันรับผิดชอบ